

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

27 de Poena propria vtriusq[ue] capitis legis Iuliae de Vi publica, & priuata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

De Pœna propria vtriusque capitis legis Iuliae de vi publica. & priuata. Cap. 27.

1 *Iulia legis de vi publica propria Pœna.*
 2 *Equis adimti militi per ducentm pœna.*

Pœna ¶ criminalis, vt monuimus, legis Iuliae de vi, considera-
 tur pro modo alterius delicti in quod incidit, si maior pœna
 eius sit. Ceterum, propria pœna est, De vi publica, aquæ & ignis
 interdictione, apud Paulum, *l. qui dolo, 10. §. si ad leg. Iul. de vi publ. in*
P. cui hodie successit deportatio, l. 3. ad le. Iul. pec. in P. §. item lex
Iulia, de pub. ind. Constantinus Cæsar, eum qui vialium de posses-
 sione deiecit, statuit in insulam deportandum cum abrogatione
 bonorum, *l. si quis fundum, 7. ad leg. Iul. de vi pu. C. Valentinian.*
 Theodosius & Arcadius, *l. seruos, 8. C. eod. l. seruos, qui vim fecisse*
probatu fuerint, statuit in insulam deportandum cum abrogatione
tuerunt: si iussu domini, metallo, domiciis infamibus pronuncia-
tis, loci ac originis dignitate priuatis. Item viles personas, & infam-
is feuerius puniendos: imo & iudices, qui violentiæ crimē pun-
nitre distulerint probatum, vel mollius quam par sit punierint,
graui infamia notandos. Leo & Antoninus CC. l. si. C. eo. eos qui
armatos habuerint, iubet pœna centum librarū auri condemna-
ri, & seuerissima vindicta. ¶ Imperator Orientis Theophilus, l. 1.
iuris Orient. in consit. 5. Theoph. ¶ et in d. ap. ar. y. s. v. m. v. ducentm
quendam dignitate spoliant, & exilio perpetuo damnauit, quod
militem strenuum equo, quem sepe ex bello incolumem extu-
lerat, priuasset, & tanquam suum imperatori donasset, eiusque
equi inopia, miles suis postea interisset: iussitque viduæ mili-
liti restitui equum, & bona ei liberisque eius adiecit. In Gallia iu-
dices seculares, puniunt pœnis comprehensis in constitutioni-
bus regis, qui in hanc legem offendent, non solum laicos, sed etiam
clericos arma verita deferentes: & hoc licere dicunt ex priuile-
gio summi pontificis regis Franciæ & eius magistratibus, in ca-
sibus, qui priuilegiati dicuntur, Chassa. ad §. 5. ad verb. s. elni a grace,
in. 4. 8. & 80. in l. des iustices, in consuet. Burg. Et iure communi
pontificio, quanquam de crimine clerici neque ciuilitate neque
criminaliter coguoscere possit iudex secularis, ob priuilegium
clerici, c. si clerici, de iud. c. 1. & 2. 1. 1. q. 1. c. 2. de for. comp. tamen si cler-
icus deserat arma militaria, & tertio motus a suo episcopo ea
deponere non obtemperauerit, omne priuilegium amittit clerical-
itate, & relinquitur puniendus iudici seculari siue alia exauetora-
tione seu degradatione, c. in audientia, & ibi Sicut de senten. excom.
g. in cle. 1. de offi. ord. Et clericus arma deferens potest capi a iudice
seculari, & puniri pœna pecuniaria, non corporali, l. addictos, de
epif. aud. C. & ibi gl. in ver. vindicetur, & Ioan. Faber. quia & clerici
et armorum vltus interdictionis, c. 2. de vita & hon. cler. Et placuit
pluribus interdictione armorum, quæ ad pacem & tranquillitatem
pertinent, ligare clericos etiam, Didac. q. 3. nu. 7. in pract. §. 11. 2.
resolutio. c. 2. quod pertinet ad pœnam pecuniariam: si autem de
corporali agatur, remittendi erunt ad suos ecclesiasticos iudices,
Joan. de Pl. in §. item lex Iulia de publi. ind. ap. Iustini. Reus legis
Iuliae de vi priuata, tertia parte bonorum multatur, & infamis
fit, Mod. l. si ad leg. Iul. de vi priu. Marti. l. 1. eo. 2. C. ad leg. Iul. de vi
publ. Putat & glossa, in l. quoniam multa facinora, in ver. relegatio-
ne, C. ad leg. Iul. de vi pub. & in l. 2. eod. relegationem esse pœnam
vis priuata.

De Crimine legis Iuliae Repetundarum, vel de Repetundis. Cap. 28.

Lib. 48. Tit. 11. Lib. 9. Tit. 27.

- 1 *Magistratum integritas exigitur summa, etiam a suspitione mala aliena.*
- 2 *Qua Dona accipere potest magistratus impune, & de lege Junia, & Cincia. eod.*
- 3 *Munera exca: ant accipientes.*
- 4 *Iudices nihil ultra salaria accipere debent.*
- 5 *Et 4.*
- 6 *Repetundarum crimē publicū est & eius capita, & pœna. 6. & 7.*
- 7 *Iudices corruptores qua pœna puniuntur, & si corrumpere tenent: & qua, si pœna horum in Gallia 9 & 11.*
- 8 *Iudicii accelerandi causa, nec dare nec accipere licet iudici.*
- 9 *Judicium corruptorum sordibus pœna, & in hoc odium Tiberii, Claudii, & Alexandri Severi, Cesarum. & num. seq. 13. 14. 16. & 17.*
- 10 *De Repetundis lex duodecim tabularum.*

Seruius Glaucia. 1. 8.
 19 *Officio ne alio modo quam debeat fungatur accipiens, repetundarum tenetur.*
 20 *Repetundarum legis alia capita. 2. 1. 22. & 23.*

Tanta ¶ in iis, qui rem publicā administrant, requiritur inte-
 gritas & fides, vt non solum a malo, sed etiam ab omni mali
 suspitione alieni esse debeant, æquoq; iudicio, prout vnaque que
 res exigit, iudicare debeant: que summe pere requiritur, vt ode-
 rint auaritiam, Exod. c. 18. nos de hoc plura li. 2. Prelud. op. Iuris. c. 37.
 Etenim bonus iudex abstinere debet a gratia, odio, & pretio,
 c. episcopus, §. si ergo. 1. q. 3. nec munera accipiet: exceptis quibusdā
 edulis, quæ vno die consumi possunt, eaque raro, Plin. Junior. lib.
 4. epist. d. m. de Iunio Bassi agit accusations, & l. solent. 6. §. fin. de offic.
 procons. & l. P. l. pleb. scito. 18. de off. praefidis. P. Et iure Nouellarum
 nunquam, nisi non habeat stipendia, §. scriptum est, vt iudic. sine
 quoquo suffra. in ant. col. 2. Prohibetque lex Iulia repetundarum,
 quæ vult magistratum ab omni forde alienum, ne plus doni mu-
 neris in anno accipiat, quam quod sit centum aureorum, l. eadē
 lege. 6. §. fin. ad leg. Iul. repet. Et lege Cincia, quippiā magistratibus
 accipere prohibuit, ait Cicero, pro lege Manilia. ¶ Ad stipula-
 tur et ius pontificum, c. sanuum. 1. §. in super. de rescrip. in 6. Mu-
 nerum acceptatio est præuaricatio veritatis, c. qui recte. 1. q. 3. c. vō
 licet. eo. c. non sane. 14. q. 5. Et iudex cupidus cito vendit iudicium. c.
 pauper. 11. q. 3. Et xenia & dona excauant oculos iudicum: & quasi
 mutus, in ore auertit correctiones earum, Eccles. 20. Excauant etiam
 prudentes, & subuertunt verba iustorum, Exod. 24. Monent
 Gratian. Valentinianus, & Theodosius CC. l. 3. C. ad le. Iul. repet.
 iudices & cognitores omnes, vt a pecuniis atq; patrimonii ma-
 nus abstineant, ne que alienum iurgium putent esse suam prædā.
 ¶ Jurabant, l. sancimus. 6. C. eo. antiquis iudices, & quidam pro-
 uincias moderandas mittebantur, exceptis solis salariis, nihil pe-
 nitus tam in administratione positos, quam post depositum officium,
 pro aliquo præstito beneficio tempore administrationis
 quam gratuito meruerunt, accepturos. ¶ Valerius Maximus, li.
 4. c. 3. duobus maxime collabi. Rem publicā dixit, Venere, & cupi-
 ditate eorum qui præfunt. Vt non immerito Sophoclem col-
 legam in prætura Pericles monuerit, & oculos & manus prætoris
 continentes habere debere, Cicer. 1. offic. Valer. Max. ubi sup. Sic
 Iustinianus §. oportet. de mand. princ. in ant. coll. 3. & nouel. 25. de
 pretore Lycaonia, est rubr. vt iud. sine quoq; suffra. in ant. In iura-
 mento administrationes accipientium adicit, Oportet se pure iu-
 ramentum administrationem, & sine omni suffragio, præ omnibus aliis,
 mundas seruare manus Deo, nobisque, & legibus: & nullum contin-
 gere lucrum, neque maius, neque minus, & hon. eorum quoque
 Hæliastarum iudicum Athenis, illud inter alia continebat, de quo
 Demosthenes, contra Timocratem. vō δὲ δῶκε δὲ ἕκαστος τῶν ἰudίκων
 ἕνα, ἢ ἄλλο ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου, ἢ τῆς ἀλλοτρίου εἰδὸς ἔχει, ἢ ἕτερον
 ἢ ἕτερον ἢ ἕτερον, id est, iudicium causam neque dona munerum
 vlla accipi-
 piam, neque in meam rem alius, sed neque vllam artis fraudem ali-
 qua, quicquam accipere patiar, si dolo malo ἀποποιῶ. Pariter magi-
 stratus Atheniensium, idipsum iurabant se non facturos, & si
 tecus facerent, statuum auream pœnæ nomine Delphis erēdu-
 ros, teste Iulio Polluce, li. 8. Onoma. & Plutarcho, in Solone. Exci-
 pit tamen lex Iulia repetundarum quasdam personas, a quibus
 accipere magistratibus permittit, quod in his suspicio mali cesset,
 & sobrinos, & proximiores, & uxorem, l. 1. §. si ad le. Iul. repet. in P.
 dummodo negotii aliquid non sit cum iis publici. Nam nec ab
 iis, si de officii causa agatur, accipere licet, l. lex Iulia. 7. eod. P. Ab
 aliis autem, si officio eius non egeant, & licuit eadem lege acci-
 pere vique ad aureos centum in anno, non amplius, l. eadem lege.
 6. eod. P. ¶ Iuriconsulti huic legi repugnantem noluerunt im-
 punum esse, & crimen hoc publicum esse voluerunt repetun-
 darum pecuniarum, l. si ad le. Iul. repetum. C. Hoc multa habet ca-
 pita pertinentia ad pecunias, quas quis in magistratu, potestate,
 curatione, legatione, vel quo alio officio, munere, ministerio
 publico acceperit, l. 1. ad le. Iul. repet. ¶ vt que muneris sunt omi-
 tat, vel non facienda committat & faciat. Item comites earū per-
 sonarum, si per suaserint, vel quid ob id acceperint, eodem cri-
 mine tenentur, Marc. in l. 1. §. l. comites, §. eod. in P. & pro eis ii quo-
 rum sunt comites & de mesticis, d. l. 1. eod. C. ¶ L. Piso Tribunus
 plebis legem primus de pecuniis repetundis Censorio & Man-
 lio Coss. tulit, vt scribit Cicero, in Bruto seu de claris orator. quam
 Iulius Cæsar collapsam videtur releuasse. Pœna hinc duplex, nu-
 maria & criminalis: numaria restituit in integrum, l. 1. §. si. C. ad
 leg. Iul.